

Եղիշե Չարենց

Երբ ես տեսնում եմ դեմքը Ձեր

Երբ ես տեսնում եմ դեմքը Ձեր
Եվ Ձեր մատները ապակի,
Եվ Ձեր դեմքին լուսե գծեր
Ինչ-որ հեռու արեգակի
Սիրտս գգում է ցավը նուրբ
Ձեր ուսերին նիրհող շալի,
Մետաքսի վիշտը անսփուփ,
Անբառ թախիծը ողյալի,
Ու բաժակում նիրհող թելի
Անմահ ձանձրույթը հորանջող
Ու ջահագարդ սենյակների
Մարմանդ մորմոքը մեզ տանջող: